

OVERSPEL

LAURA THORNTON

Overspel

the house of books

Oorspronkelijke titel

Haunted

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 1999 by Laura Thornton

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2004 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Halma Ecussoni

Omslagontwerp

Julie Bergen

Omslagfoto

iStockphoto

Zetwerk

Mat-Zet bv, Soest

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 443 4118 8

D/2004/8899/38

NUR 350

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Hoofdstuk 1

Sasha zat onrustig in haar stoel. In een ongeduldig tempo kromde ze voortdurend haar tenen terwijl ze zich geërgerd afvroeg hoe lang de vergadering nog zou duren. De voorwaarden waren bijna – en tot ieders tevredenheid – opgesteld. De directeuren, de advocaten, de accountants en de handelsvertegenwoordigers leken ervoor in te zijn om de deal af te sluiten, en de Britse marketingcampagne voor Gripp, het nieuwe mannenparfum van ALM, stond op het punt van start te gaan. Van de afgelopen tweeënzeventig uur was Sasha in deze vergaderzaal van het hotel gedurende bijna achtentwintig uur in overleg geweest met zes van de beste mensen van het Britse marketingbureau Rollit. Ze begon zich claustrofobisch te voelen. Ze had deze reis naar Londen gemaakt met haar baas Valerie en twee andere afgevaardigden, Robert en Ross, om een akkoord te sluiten waardoor Rollit de nieuwste productlijn van het Amerikaanse mannencosmeticabedrijf, waarvoor zij werkte, zou binnenhalen. Maar inmiddels was ze de spreadsheets, de demografische gegevens, de verkoopcijfers en de geurmonsters spuugzat.

Opnieuw verschoof Sasha in haar stoel en keek vluchtig naar de directeur van Rollit, die haar consequent negeerde terwijl hij staarde naar de veelkleurige, transparante kaarten die geprojecteerd werden op een overheadprojectiescherm. Ze keek naar Paul, die afwezig zijn stevige pols boog terwijl hij een balpen van het merk Mont Blanc vasthield, alvorens hij opnieuw onleesbare zaken op zijn indrukwekkende, in leer gebonden schrijfblok noteerde. Sasha wist dat zijn handschrift onleesbaar was, omdat ze eerder die ochtend een poging had gewaagd er een blik op te wer-

pen terwijl hij zich voorbereidde om stiekem haar hotelkamer te verlaten voordat een van haar of zijn collega's hem in de gaten kreeg. Sasha, die geen kei was in industriële spionage, moest slechts glimlachen om het petieterige gekrabbel; de onvoorspelbare puntjes op de i's en de snelle streepjes door de t's verraadden de snelheid en het concentratieniveau van degene die het had opgeschreven. Ze had veeleer een blik op zijn handschrift geworpen als een manier om zijn karakter te analyseren dan om in het geniep inzicht te krijgen in de geheimen van zijn bedrijf aangaande hun verkoophandigheidjes. Maar het enige wat zijn notities haar duidelijk maakten was dat hij haast had om het allemaal op te schrijven.

Nu keek ze opnieuw vluchtig naar Paul, naar zijn onberispelijk geknipte lok die schuin over het voorhoofd viel; een gezicht met verfijnde maar scherpe gelaatstrekken. Ze glimlachte in zichzelf terwijl ze zich dromerig het plezier herinnerde tijdens hun ontmoeting in de vroege ochtend. Ondanks het feit dat ze kersverse geliefden waren, had Sasha inmiddels heel wat extase meegeemaakt tussen de van ruches voorziene kussens en lakens van haar kingsize hemelbed op de derde etage.

'Ik denk dat we daarmee kunnen leven, vind je niet, Sasha?' Sasha schrok op en keek schuldig naar haar baas. De vraag van Valerie deed haar opschrikken. En dat moest duidelijk zijn geweest, want Paul keek zijn bijna binnengehaalde klant met een nauwelijks verholten, geamuseerde trek op zijn gezicht aan.

'Hm?' Haastig ging Sasha in een meer professionele houding zitten, haar lange, goedgevormde benen rustig bij de enkels gekruist, haar handen strak gevouwen op een stapel dossiers die voor haar lagen. 'Ja, mij lijkt van wel,' zei ze resoluut, terwijl ze hevig hoopte dat dit het einde van de onderhandelingen aankondigde.

Valerie staarde haar even aan. Haar lichtblauwe ogen straalden ondoordringelijkheid uit achter haar bril met licht montuur. Ze droeg die om dwingender over te komen. Vervolgens glimlachte ze moe naar de uitgeputte groep zakenlieden rond de ovale mahoniehouten tafel.

'Zo, ik denk dat we de vergadering dan maar moeten afronden. Ik moet de beslissende details alleen nog bespreken met de alge-

meen directeur van ALM, maar ik denk dat we het allemaal eens kunnen zijn over de hoofdpunten van het contract.'

Toen de opgeluchte mannen en vrouwen uit hun luxe, gecapitonneerde stoelen kwamen, elkaar de handen schudden en om champagne riepen, lukte het Paul om in het geniep achter Sasha te gaan staan en discreet in haar oor te mompelen: 'We zullen straks weg moeten glippen om deze nieuwe deal op een wat meer besloten wijze in jouw kamer te vieren.'

Op het moment dat Sasha de warme adem van Paul in haar nek gewaarwerd, voelde ze dat haar intieme spieren zich spanden door het vooruitzicht. Vervolgens rechtte ze haar rug en kuchte even toen de algemeen directeur van Rollit naar haar toe liep. Paul schuifelde weg terwijl Sasha Roger Wickham de hand schudde en bescheiden glimlachte toen hij het product van haar bedrijf prees en opmerkte: 'Ik ben zeer onder de indruk van uw succes en professionaliteit, mevrouw Hayward, in het bijzonder omdat u onlangs pas bent aangesteld als marketingmanager!'

Ha! dacht Sasha. Ze grijnsde zelfgenoegzaam, want ze herinnerde zich haar zeer onprofessionele gedrag van vanochtend in haar kamer op de bovenverdieping. Dat was een totaal andere bekroning van de delicate onderhandelingen die hier net waren afgerond. Uiteraard mocht niemand dat te weten komen, zelfs niet nu de zaak beklonken was. Dus glimlachte Sasha beleefd en antwoordde: 'Ik denk dat we elkaar in deze fase inmiddels wel bij de voornaam mogen gaan noemen, denk je niet, Roger? Ja, ik werd minder dan een jaar geleden gepromoveerd naar het hoofdkantoor in New York en doe mijn uiterste best om een succesvolle bijdrage te leveren aan het team.'

Sasha glimlachte weer en excuseerde zich om nog een glas champagne te halen. Ze bewoog zich willekeurig tussen de *Get a Gripp*-menigte, zoals de nieuwe campagne voorlopig werd genoemd. Toen de champagneflessen werden leeggeschonken en de heildronken in toenemende mate een hyperbolisch karakter kregen, begonnen de mensen zich naar de deur te bewegen en smachtend over eten te praten. Het was vier uur geleden sinds er thee en biscuits werden geserveerd. Valerie had een tafel gereserveerd in het hotelrestaurant voor acht uur 's avonds, in de verwachting dat de onderhandelingen dan inmiddels zouden zijn

afgerond en de vertegenwoordigers van beide bedrijven samen gingen eten – uiteraard op kosten van Rollit.

‘Ga tijdens het diner naast me zitten,’ fluisterde Paul in Sasha’s oor terwijl het gezelschap zich naar de eetzaal begaf. Sasha merkte dat ze van top tot teen beefde bij de gedachte dat ze later op de avond alleen met hem zou zijn. Ze hield haar pas in bij de dames-toiletten, nabij de ingang van het restaurant, en ving de blik op van Valerie, waarna ze zei: ‘Ik wil me graag eerst even oprispen voordat we gaan eten, als je het niet erg vindt.’

Valerie voegde zich bij haar in de grote, luxueuze toiletruimte. Samen leegden ze hun make-upstasjes en werkten opnieuw hun lippen bij, brachten wat poeder op en deden weer een geurtje op terwijl ze zich voor de schelpvormige, vergulde spiegel bevonden.

‘Die Paul is een adembenemend knappe kerel, vind je niet?’ zei Valerie terloops terwijl ze het décolleté – waarvan je alleen van bovenaf een glimp kon zien – van haar linnen bloes onder haar citroengele zakenpakje schikte.

Sasha wendde haar blik weloverwogen van haar af terwijl ze haar wimpers bijwerkte in de hoop dat haar antwoord koeltjes en neutraal zou klinken. ‘Ja, het is leuk om hem eindelijk persoonlijk te ontmoeten, nadat ik hem zo vaak aan de telefoon heb gesproken.’

‘Wel, nu de onderhandelingen voorbij zijn...’ biechtte Valerie op terwijl ze haar lange, volle, zwarte haardos borstelde, ‘... kan ik eindelijk toegeven hoe smoorverliefd ik de afgelopen drie dagen op hem ben geweest. Wat niet wil zeggen dat ik daar iets mee zou doen,’ voegde ze er haastig aan toe toen Sasha een wenkbrauw optrok naar haar baas. ‘Natuurlijk zou het, nu jij en ik klanten van hen zijn, hoogst onethisch zijn om met iemand van het team van Rollit af te spreken,’ concludeerde Valerie stijfjes.

Hm, dacht Sasha, terwijl ze vluchtig vanuit een ooghoek naar Valerie keek. Toen ze zich eenmaal in het restaurant bevond, liep ze snel naar de stoel die Paul naast zich voor haar had vrijgehouden, maar ze voelde zich een beetje schuldig toen ze vervolgens zag dat Valerie gedwongen was plaats te nemen naast de kruiperige kerel, de chef van het artistieke team van Rollit. Terwijl Valerie ging zitten, glimlachte hij sluw naar haar en staaarde naar haar bescheiden décolleté.

‘Ik ben blij te zien dat je het uiteindelijk gered hebt,’ gaf Paul als commentaar. Met een officieus gebaar vulde hij uit een net aangebroken fles champagne het glas van Sasha. ‘Ik begon al wanhopig geil... eh, bezorgd te worden,’ zei hij, binnensmonds grinnikend. Stiekem liet hij nu een hand langzaam en verleidelijk over een dij – ze had kousen aan – naar boven glijden.

‘De menukaart?’ vroeg de secretaresse van Rollit opgewekt. Kennelijk was ze zich er niet van bewust dat Paul aan de overkant van de tafel zijn warme, smalle hand onder de met kant afgezette kous van Sasha liet kruipen. Vervolgens begon hij haar dij te strelen en kietelde hij lichtjes de gevoelige huid, terwijl Sasha’s spieren zich samentrokken onder zijn ondeugend sensuele aanraking.

‘Ja, alsjeblijft,’ zei Sasha. Ze slikte en probeerde niet te gaan wurmen terwijl die lange, slanke vingers voortdurend haar been liefkoosden.

‘Wel, is dit jouw eerste trip naar Engeland?’ informeerde Jean beleefd, terwijl ze zich kennelijk nog steeds niet bewust was van de ravage die Paul onder de tafel bij haar aan het aanrichten was.

‘Eh... ja,’ antwoordde Sasha; ze trok het tafellaken wat verder over haar schoot. ‘Het is hier beslist heel mooi. Ik ben echter nog niet in de gelegenheid geweest om veel van het land te zien,’ kreeg ze het voor elkaar om daaraan toe te voegen.

‘Ga je morgen terug naar de Verenigde Staten?’ vervolgde de vrouw, die de slanke vaas met bloemen wegschoof om Sasha’s gezicht beter te kunnen zien. Deze ergerde zich en zou willen dat Jean haar klep hield zodat ze zich beter kon concentreren op het verrukkelijke gevoel dat Pauls vingers veroorzaakten nu ze naar haar inmiddels natte poesje schoven.

‘Ik vrees van wel,’ antwoordde ze schor toen Pauls lange wijsvinger zachtjes haar vochtige schaamlippen streelde terwijl hij op miraculeuze wijze losjes en op zijn gemak converseerde met zijn collega’s aan de andere kant van de tafel. Toen de bestellingen werden gedaan en de obers brood en meer wijn brachten, verschoof Sasha ietwat ongemakkelijk op haar stoel omdat Pauls vingers ononderbroken doorgingen met hun duivelse marteling in haar slipje. Terwijl hij nuchter en kalm van gedachten wisselde met zijn baas aan de overkant van de tafel en hij daarbij sprak over het meest recent geëxposeerde kunstvoorwerp in de Tate-galerie,

bleef hij zich bezighouden met het poesje van Sasha, waarbij hij lichtjes tegen de grote schaamlippen drukte en zijn vingers langzaam om haar klitje heen cirkelden, waarbij hij stevast bijna, maar nooit feitelijk ronddoolde in haar wanhopig hunkerende holletje. Er bleef Sasha niets anders over dan zich vastgrijpen aan de tafel, haar adem inhouden en haar bekken dringend naar voren drukken om Paul aldus mentaal te dwingen zijn vingers in haar vagina te stoppen en haar ter plekke te laten klaarkomen terwijl ze te kijk stond voor iedereen – het kon haar geen barst schelen of iemand zag dat ze een orgasme kreeg.

‘Sasha? Alles goed met jou?’ riep haar baas luid. Kennelijk had ze kennis genomen van het feit dat Sasha bloosde en dat haar ogen wellustig flonkerden. ‘Je ziet er een beetje koortsachtig uit.’

‘Eigenlijk zou ik inderdaad graag mijn gezicht wat willen opfrissen, denk ik,’ zei Sasha, happend naar adem. Ze was dankbaar dat haar een excuus werd geboden om zich te bevrijden van zijn ondeugende marteling, zodat ze zich haastig naar de toiletruimte kon begeven om de klus zelf af te maken. Langzaam en onopvallend gracieus haalde Paul zijn glibberige vingers uit haar natte schaamspleet en vouwde ze terloops onder zijn neus, alsof hij diep in gedachten was. Sasha kon echter zien dat hij haar vrouwelijke geur opsnoof, en hij glimlachte vertrouwelijk naar haar. Met het puntje van zijn tong raakte hij zijn bovenlip aan terwijl zij zich terugtrok.

Sasha rende bijna weg van de tafel en hoopte dat niemand toekeek terwijl ze opgelaten het vertrek verliet, hoewel ze meende te voelen dat Valeries blik vragend in haar rug priemde.

Toen ze zich veilig wist opgeborgen in het luxueus schone en verfijnd geurende toilet, trok ze haastig haar marineblauwe rok van haar mantelpakje omhoog en haar vochtige, blauwsatijnen slipje naar beneden. Ze vingerde zichzelf snel naar een verstild, bevredigend orgasme. Drie vlugge halen in haar vagina, terwijl haar vinger tegen haar klitje drukte, waren voldoende. Haar orgasme mocht dan wel een beetje kort en efficiënt zijn, maar dat gaf niet. Per slot van rekening was het slechts een aperitiefje dat gevolgd werd door het hoofdgerecht dat ze zeer binnenkort samen met Paul in haar bed zou nuttigen.

Om in dat bed te komen, zou echter enigszins problematisch

zijn, realiseerde Sasha zich toen het diner langzaam ten einde liep. De afgelopen twee nachten waren betrekkelijk makkelijk te regelen geweest, aangezien Paul simpelweg in het geniep naar het herentoilet was gegaan nadat de vergadering was verdaagd, en vervolgens de kamer van Sasha was binnengeslopen toen de anderen waren vertrokken. Vanavond zou alles echter wat gecompliceerder zijn, want de mensen van Rollit en ALM hadden gepland de rest van de avond samen door te brengen in de hotelbar.

Kennelijk had Paul echter een strategie uitgedacht, want toen hij de dinerzaal uitliep en daarbij langs de stoel van Sasha schoof, liet hij eenvoudigweg een briefje op haar schoot vallen. Sasha bleef zitten en nipte van haar wijn terwijl ze toekeek hoe de anderen zich verspreidden. Ze giechelde in zichzelf terwijl ze het briefje stiekem onder de tafel openvouwde. Wat een trucje! dacht Sasha. Ze lachte in zichzelf. Dergelijke strategieën hoorden bij bespottelijke kantoorgewoontes.

Op dat briefje stond slechts: *Jouw kamer. Middernacht.* Wat romantisch, dacht Sasha dromerig terwijl ze uiteindelijk ging staan en haar stoel naar achteren schoof. Een geheim, middernachtelijk rendez-vous; de laatste gepassioneerde uitspatting voordat ze morgen weer het vliegtuig naar huis moest nemen. In gedachten had ze Paul en zichzelf al voorgesteld als gedoemde geliefden die gedwongen werden uit elkaar te gaan, niet door oude familievetes, maar veeleer door de moderne druk als gevolg van conflictueuze, zakelijke banden en valkuilen in de internationale commerciële wereld. Zij was een Amerikaanse, hij een Engelsman; zij was de klant, zijn firma leverde de diensten – en Sasha kon niet wachten tot Paul verdomde snel begon met zijn diensten aan haar te leveren!

Haastig dronk ze bij haar collega's aan de bar haar verplichte drankje op, waarna ze zich vriendelijk verontschuldigde en aanvoerde dat ze op de valreep nog wat spullen moest inpakken. Niemand leek het te merken of kon het wat schelen toen Sasha met een nauwelijks merkbaar knikje aan het adres van Paul gezwind naar de lift stapte, die haar hier snel zou weghalen zodat ze kon beginnen aan haar amoureuze voorbereidingen.

Nou ja, zo snel ging het nou ook weer niet, dacht Sasha geamuseerd terwijl ze tegen de lift leunde waarvan de wanden van boe-

ken waren voorzien. Eigenlijk veeleer kreunend en brommend. De lift leek bijna zo oud als het hotel naar verluidt was. In de lobby van het Asher Hotel bevond zich een plaquette waarop stond hoe oud – eind zeventiende-eeuws – de funderingen van het pand waren. Tot dan toe was dit het deftige herenhuis geweest van de familie Asher, met een stamboom die ver terugvoerde in de tijd en bestond uit de lagere adel – burggraven, graven en barons keken vanaf portretten dreigend over hun imposante neus op de mensen neer. In het hele hotel waren ze op een pretentieuze wijze her en der te vinden. Vrouwen waren er nauwelijks bij, had Sasha afkeurend opgemerkt. Ze keek om zich heen terwijl de lift zich knarsend naar de derde etage bewoog en bekeek aandachtig de in leer gebonden boekwerken die op goed geluk naast elkaar op de schappen waren gepropt. Wellicht waren ze daar geplaatst om de ‘passagiers’ te onderhouden voor het geval de lift het voor gezien hield, dacht ze boosaardig spottend op het moment dat de lift klonk of dat ook daadwerkelijk zou gebeuren. Afwezig en passief liet Sasha haar vingers langs het gebarsten velijn glijden en merkte op dat veel boeken eerste edities bleken te zijn van werken van Behn, Smollett, Burney en Defoe, en minder bekende boeken van zeventiende- en achttiende-eeuwse schrijvers. Sasha had Engelse literatuur gestudeerd aan de universiteit en haar academisch proefschrift geschreven over radicale geschriften in de jaren negentig van de achttiende eeuw, dus dacht ze dat ze snel even een blik kon werpen in *Vindiction of the Rights of Women*, het tweede werk van Mary Wollstonecraft. Toen ze het boek eruit wilde wurmen, realiseerde Sasha zich dat de werken waren vastgezet, ongetwijfeld om diefstal te voorkomen. Ze was verbaasd over de intensiteit van haar teleurstelling en vroeg zich geërgerd af op welke wijze deze boeken permanent aan het schap bevestigd konden worden zonder dat ze beschadigd raakten; waarschijnlijk waren ze zeer kostbaar. Net toen ze op het punt stond twee boeken van elkaar los te wrikken, kwam de lift met een schok tot stilstand. Langzaam gingen de deuren open om Sasha de gelegenheid te geven uit te stappen.

Geschrokken keek ze vluchtig naar zichzelf in de spiegel boven de boekenplanken; ze had blozende wangen, haar ogen straalden iets sinisters uit en haar glanzende, kastanjebruine, opgestoken lokken begonnen los te raken. Ze zag er opmerkelijk dromerig en

verleidelijk uit, viel haar op, en ze schreef dat toe aan de groeiende opwinding aangaande haar komende ontmoeting met Paul. Maar was dat alles? Voordat ze de lift verliet, keek ze voor de laatste maal naar het interieur, bestaande uit dieprood mahonie. Het was de eerste keer dat ze in deze lift stond. Voorheen had ze altijd de trap genomen als zwak substituut voor de fitnesssessies die ze in Engeland had moeten missen. Nu echter verliet ze de lift met tegenzin terwijl de deuren langzaam achter haar dichtschoven, en Sasha dacht dat dat antieke stuk machinerie beslist iets griezeligs had, iets wat haar dwong om er verder onderzoek naar te doen. Het leek bijna alsof ze in die lift een soort entiteit voelde, alsof iets daarbinnen naar haar riep, haar smeekte om weer naar binnen te gaan en het interieur vervolgens aandachtiger te bestuderen.

De dwangimpuls was zo sterk dat Sasha zich daadwerkelijk omdraaide en met haar hand naar de lift reikte om die terug te roepen, maar op het volgende moment vermaande ze zich dat ze niet zo belachelijk moest doen. Paul zou over niet al te lange tijd naar boven komen en zij moest zich voorbereiden! Dus draaide Sasha zich met een ruk om, haastte zich door de gang en drukte snel haar kaartsleutel in het gecomputeriseerde kamerslot. De lift mocht dan wel gedateerd zijn, al het andere in het Asher Hotel was ultramodern en ontworpen voor maximaal comfort en genot. De handdoeken waren van dik materiaal en in voldoende mate voorhanden, de minibar was goed uitgerust, het matras was stevig, de douchestralen fel en er bevonden zich zelfs verse bloemen, chocolaatjes en fruit in een fraai mandje dat op de toilettafel stond. Toegegeven, in de badkamer was geen televisie en al evenmin telefoon, terwijl dat in de meer prestigieuze Amerikaanse hotels wel het geval was. Van de andere kant deden die hotels veel onpersoonlijker aan, dacht Sasha terwijl ze haar mantelpakje uitdeed. De berekende modernisering van dit oude, luxe hotel kon geen afbreuk doen aan de schoonheid en grandeur van het voormalige landgoed van de familie Asher.

Niettemin prees Sasha de moderne technologie terwijl de *power shower* het water op haar lichaam liet plenzen en ze zich ontspande – de spanning zat diep in haar spieren – en die saaie, bedompte sfeer aan de onderhandelingstafel van zich af waste. Hoewel Sasha van haar werk hield en oprecht enthousiast was over het feit

dat ze mocht meedoen aan de *Get a Gripp*-campagne, was ze er nu op gebrand alles te vergeten wat met verkoopcijfers en bedrijfscontracten te maken had en wilde ze zich bezighouden met een totaal andere kwestie.

Met gulle halen smeerde ze haar sterke kuit- en dijspieren, haar stevige biceps, gladde buik en zachtronde billen royaal in met haar dure, geurende lotion. Sasha deed veel moeite om een getraind lichaam te houden, omdat ze voortdurend gekweld werd door de neiging om bij het minste of geringste wat gezetter te worden – na een biertje hier, een plakje cake daar, en na het overslaan van enkele trainingen, en haar heupen waren dan opeens ruim twee kilo zwaarder geworden. Ze wist dat ze nooit modelslank zou worden, en met een meter vijfenzestig pendelde ze tussen maatje achtentertig en veertig, afhankelijk van de ontwerper. Maar ze was trots op haar lichaam en schiep genoeg in haar krachtige, vrouwelijke vormen. Toegegeven, haar borsten zouden wat groter kunnen zijn en haar heupen beslist wat smaller, maar Sasha weigerde zich in te laten met die lichaamsimagoparanoia die zo gewoon was onder vrouwen van rond de dertig, wist ze, en ze gaf bij zichzelf toe dat dat voor een deel te wijten was aan de marketing- en cosmeticabedrijven. Was chocolade maar niet zo verleidelijk! Met een zucht stak ze haar hand uit om een chocolaatje te nemen en koesterde zich in het heerlijke gevoel toen die romige zachtheid door haar keel gleed terwijl ze zich in een zwartsatijnen slipje met bijpassende beha wurmde. Ze pauzeerde even om haar nieuwe tattoo te bewonderen. Ze had die onlangs laten aanbrenge- en zonder dat er echt sprake was geweest van de pijn die ze verwacht had. De ronde bovenkant van haar bovenarm werd nu benadrukt door een kleine, zwarte zwaan, waarvan de lange, sierlijke nek de ronding van haar schouder volgde. Liefkozend streelde ze het mooie design, waarna ze haar aandacht richtte op haar koffer met kleren. Zoals gewoonlijk had ze te veel meegenomen voor deze reis, omdat ze er niet zeker van was hoe het weer in Engeland zou zijn, maar waarvan ze heel zeker was dat het er natter en killer zou zijn dan in New York, waar het hartje zomer benauwd en drukkend was. En ze had gelijk gekregen. Maar in de hotelkamer was het warm en haar stemming was er een van verleiding, dus wist ze beslist wat ze zou kiezen om aan te doen en wat

ze had ingepakt voor zo'n noodgeval. Ze zou zeker niet zo'n cliché-achtig, zijden negligé aandoen, wat Paul waarschijnlijk zou verwachten, het soapoperakostuum van het stereotiepe vrouwelijke type dat passief op haar man wachtte. In plaats daarvan trok Sasha een wijde, zwarte crêpebroek aan die zo doorzichtig was dat een glimp – maar ook niet meer dan dat – van haar slipje te zien was. Daaroverheen liet ze losjes een bijpassende chiffontuniek hangen met een mandarijnenkraag die gracieus haar hals omsloot, en met zwarte, doorschijnende mouwen die toelieten dat je haar zwaantattoo duidelijk kon zien. Slechts het dunste stofje bedekte haar borsten, buik en heupen. Het was niet echt een pyjama, maar het ensemble hoorde je beslist alleen in intiem gezelschap te dragen. De outfit van Sasha maakte deel uit van de nieuwe 'At Home'-collectie die op de markt was gebracht door een van de dochterondernemingen van het bedrijf waar ze werkte. Nadat ze een veegje rouge, een futiel streekje lippenstift en één laagje mascara had opgebracht, was ze er klaar voor.

Nu ze zich volledig had geprepareerd en in de stemming was, schonk ze een glas wijn in – ze zag op het etiket van de fles dat die afkomstig was van de Asher-wijngaarden in Frankrijk – nestelde zich op het bed en zette de televisie aan, het videoclipkanaal. O, prima, dacht ze – een uur lang hardrock en heavy metal, een welkom tegengif tegen de anemische Britpop- en mooie-jongensbands. Sterker nog, Sasha was zo in vervoering gebracht door Steven Tylers volle lippen die op het televisiescherm een brede grijnslach vormden, dat ze bijna de nauwelijks hoorbare klop op de deur had gemist.

Sasha, die zeker wist dat het Paul was, greep haastig de afstandsbediening, richtte ermee op de televisie en zette die uit, waarna ze zich ervan vergewiste dat ze een geopend pakje condooms naast het bed had achtergelaten voordat ze vastberaden naar de deur liep. Terwijl ze een glimlach van timide verleiding op haar gezicht toverde, haalde ze een keer diep adem om ervoor te zorgen dat haar hart wat minder snel sloeg. Vervolgens opende ze de deur.

Maar er was niemand. Nieuwsgierig stapte Sasha de lange gang in en keek vluchtig links en rechts, waarbij ze haar oren spitste om iets te kunnen horen. Niets. Ze haalde haar schouders op, deed de deur dicht, reikte naar haar glas wijn en dacht dat, ongeacht wie er

op de deur had geklopt, zeker was doorgelopen naar de volgende kamer. Toen ze op het punt stond de televisie aan te zetten om weer naar Aerosmith te kijken, hield ze haar adem in; ze voelde dat vlakbij haar iets passeerde. Nou wordt het eng, dacht Sasha chagrijnig. Ze geloofde beslist niet in geesten, ze was überhaupt niet bijgelovig en had geen tijd voor de spiritualiteit van new age of zelfs maar voor de traditionele godsdienst als het daarom ging. Niettemin was het buiten kijf dat iets de lucht bij haar gezicht had laten bewegen. Net op het moment dat ze zich daar serieus zorgen over begon te maken, maakte een resolute, harde klop op de deur haar duidelijk dat het ditmaal echt Paul was en dat ze dit dwaze gedoe kon vergeten.

‘Het spijt me dat ik zo laat ben, schat...’ riep Paul zorgeloos terwijl hij naar haar toe liep voor een kus, ‘... maar de baas had de barkeeper overgehaald om een zeer goede fles Benedictine uit de kelder te halen.’

Wauw! Sasha kon wel degelijk de dranklucht ruiken op het moment dat hij haar omarmde, zijn lippen op de hare drukte en haar lang en bevredigend kustte terwijl hij haar nek onder haar lokken streelde. ‘Je bent mooi,’ fluisterde hij tegen haar huid; hij begon het bovenste knoepje van haar bloes los te maken. ‘Laat me jou eens beter gaan bekijken.’

Sasha hield zijn handen tegen. ‘Wacht even,’ fluisterde ze terwijl ze hem opnieuw kustte. ‘Ik wil langer van dit moment genieten.’ Guitig grijnzend keek ze naar hem op. ‘Je verdient trouwens straf voor je ondeugende gedrag aan de dinertafel.’

Ze trok hem mee naar het bed, ging vervolgens liggen en keek toe terwijl Paul bleef staan om zijn colbert uit te doen en zijn stropdas los te maken. Daarna deed hij zijn schoenen uit en schikte op een keurige manier de kleren die hij had uitgedaan terwijl Sasha in zichzelf glimlachte om deze obsessieve hang naar netheid. Deze man, met zijn Engels-blonde haar, die blonde lok en zeegroene ogen, was beslist adembenemend, vond ze. Ze zuchtte terwijl ze naar zijn vingers staarde en ze zich de opwindende verrukking herinnerde die ze elkaar tijdens het diner hadden geschonken. Onwillekeurig reikte ze nu naar zijn hand en legde die op haar borst. Paul keek naar Sasha’s gezicht, dat kleurde terwijl hij zachtjes door de satijnen stof van haar beha heen haar

tepel streelde, en hij glimlachte toen hij haar zo duidelijk zag genieten.

‘Weet je,’ fluisterde hij terwijl hij zich dichterbij het bed begaf. ‘Toen ik je tijdens die eerste vergadering voor het eerst zag, realiseerde ik me dat ik je móest hebben.’

‘O, ja,’ verzuchtte Sasha. Ze wist niet of ze dat zei omdat ze het met hem eens was of dat ze hem daarmee wilde aanmoedigen meer met zijn vingers te doen.

‘Ik was al in de ban van jou tijdens onze gesprekken aan de telefoon,’ vervolgde Paul. Zijn andere hand gleden nu naar boven over haar dij terwijl ze dat been om zijn middel haakte. ‘Maar jou in levenden lijve ontmoeten was zelfs nog beter dan ik gehoopt had. Je bent zo getalenteerd, zo gevoelig, zo warm en...’ Zijn mond talmde bij haar hals, ‘... zo geweldig, zo heerlijk sexy.’

Aangezien ze nu spijt had dat ze hem in een eerder stadium had tegengehouden op het moment dat hij de knoopjes van haar bloes losmaakte, reikte Sasha zelf naar die knopen terwijl zijn lippen van haar hals naar haar decolleté gleden. Een decolleté dat geaccentueerd werd door de steungevende beha terwijl zij steeds meer van haar roomzachte huid overgaf aan zijn warme, natte mond. Een moment lang greep ze haar borsten met haar eigen handen vast, en haar vingers glipten tussen zijn lippen door terwijl zijn tong met haar huid speelde, en hij zoog even aan haar vingers terwijl hij niet-aflatend haar borsten kustte. Met een ongeduldige kreun schoof Sasha de tuniek over haar schouders naar beneden, samen met de behabandjes. Haar borsten waren nu glorieus bloot en werden omhooggedrukt door de beugelcups. Toen Paul met zijn lippen een tepel omvatte, rukte Sasha aan de knoopjes van zijn keurige, frisgewassen overhemd, en zijn mond bleef bij haar borsten terwijl hij haar hielp zijn overhemd uit te trekken. Onstuitig maakte ze de knoopjes van haar tuniek los. Bedreven deed ze hetzelfde met het haakje van haar beha, die ze even later op de vloer gooide.

Terwijl ze met hun blote buik heerlijk tegen elkaar aan wreven en hun lichamen zich intuïtief naar elkaar toe kromden, verschoven Sasha en Paul naar het midden van het bed, waarbij ze in hun haast kussens, lakens en ander beddengoed naar de zijkant verschoven. Daarna duwde ze hem zachtjes op zijn rug en liet ze haar

mond op en neer over zijn hals glijden, terwijl hij haar bij de billen greep en haar tegen zich aan drukte. Hij wurmde zijn handen tussen hen in, maakte bedreven het bovenste knoopje van Sasha's broek los en hielp haar met die uit te doen, waarna haar slipje aan de beurt was en ze vervolgens helemaal bloot bovenop hem lag. Sasha zuchtte en snoof de lucht op bij de spieren van zijn borstkas. Zijn zijdeachtige, goudkleurige haar kietelde in haar neus terwijl ze zachtjes in de ronding van zijn borst beet. Vervolgens richtte ze haar aandacht op een kleine, roze tepel en liet ze haar tong over de rimpelige randen glijden, waarbij ze voelde dat zijn buikspieren zich spanden en de harde bobbel van zijn penis hardnekkig tegen haar dij drukte. Plagend langzaam zakte ze af, en alleen haar tongpuntje raakte zijn navel, ging er vervolgens o zo bescheiden in alvorens ze er een gulle lik over gaf. En verder ging haar tong, verder naar beneden. Met één hand pakte ze zijn pik stevig vast, waarna ze zachtjes in de broeksband bij zijn gulp beet, vrijpostig glimlachend naar hem opkeek en vervolgens met haar tanden het bovenste knoopje van zijn broek losmaakte. Vluchtig drukte ze een kus op zijn schokkende paal, die hulpeloos gevangen zat achter de rij knooppjes. Haastig hield ze zich bezig met de drie resterende knopen, vervolgens trok ze zich terug om Paul te helpen met een snelle beweging zijn broek en gestreepte boxersshort uit te trekken.

Paul keek op naar haar gezicht en dirigeerde haar zachtjes boven zijn pik, die er helemaal klaar voor was. Hij hielp haar terwijl ze schrijlings op hem ging zitten en zij haar kruis langzaam liet zakken naar zijn onstuitbare stijve penis. Ze keek naar beneden om te kijken hoe haar poesje naar zijn penis daalde, en toen ze op het punt stond zijn pik te pakken en die in haar geile, natte kut te steken, hoorde ze het en was ze als verlamd. Haar lichaam hing slechts op nauwelijks enkele centimeters boven Paul.

Met een ruk hief Sasha haar hoofd op. Haar blik richtte zich op het niets. Ze spitste haar oren om het geluid weer te kunnen horen. Geconcentreerd fronste ze haar wenkbrauwen.

‘Schat? Wat is er aan de hand? Wat is er?’ vroeg Paul. Klaarblijkelijk durfde hij zich niet te bewegen voor het geval hij haar nooit meer in deze houding zou krijgen.

Verbluft keek Sasha hem met glazige ogen en zonder te knippe-

ren aan. ‘Heb je dat niet gehoord? Heb je *haar* niet gehoord?’ vroeg ze met trillende stem. ‘Sst! Daar is ze weer. Wat is dat? Wat is er aan de hand? Waarom huilt ze? Of is ze aan het lachen?’

Inderdaad, wat Sasha kon horen – en Paul kennelijk niet – was een vrouw. Maar wat was ze aan het doen? Huilde ze? Snikte ze? Of lachte ze? Hoewel het leek of het geluid ergens achter Sasha’s schouders vandaan kwam, klonk het te chaotisch om de aard ervan duidelijk te kunnen onderscheiden. Er kwamen geen woorden in voor, zoals babygeluidjes zonder woorden zijn, hoewel het duidelijk van een volwassene afkomstig was. Een geluid dat diep uit de keel van die vrouw afkomstig leek te zijn; het klonk gehaast, met hoge tonen, soms bijna gorgelend of zelfs bijna verstikkend. Vervolgens, net toen Sasha de indruk had dat ze de aard van het geluid beter kon verklaren, begon het verder weg te klinken, alsof de vrouw naar achteren stapte, waarna het steeds vager en vager klonk, hoewel niet minder indringend, tot de stem van die vrouw uiteindelijk niet meer te horen was, hoezeer Sasha ook haar oren spitste om het te kunnen horen.

Geschokt, geschrokken – en toch vreemd genoeg niet bang – schudde Sasha haar hoofd een keer, waarna haar ogen weer normaal gingen staan en ze Paul opnieuw aankeek. Haar gezichtsuitdrukking straalde kalmte uit en er verscheen zelfs een lachje.

‘Heb je dat niet gehoord?’ vroeg ze opnieuw. ‘Heb je haar niet gehoord?’

Maar Paul keek haar slechts wezenloos aan, zijn gezicht straalde volslagen onbegrip uit. En opeens realiseerde Sasha zich dat ze hem dat niet zou gaan vertellen, dat ze dat mysterie voor zichzelf zou houden, tenminste voor een tijdje. Dus besloot ze in plaats daarvan om te liegen over wat ze zonet had ervaren en dit raadsel te koesteren als een schat die alleen van haar was.

‘Wauw! Volgens mij heb ik te veel gedronken!’ zei Sasha overdreven opgewekt, en ze maakte er een vertoning van. Ze ging van Paul af en liet zich op haar rug rollen, waarbij ze haar arm theatraal over haar voorhoofd sloeg. ‘Wil je wel geloven dat ik dacht dat ik zonet een baby hoorde huilen?’ Ze lachte opgeruimd naar Paul terwijl ze hoopte dat dit niet al te gekunsteld klonk. ‘Terwijl ik nog geen tweeëndertig ben! Ik hoop niet dat dit betekent dat ik broeds word!’ Ze keek vluchtig naar hem en hoopte dat zij hem nu

niet opeens zou afschrikken door haar plotselinge interesse in voortplantingszaken. Hij leek het echter niet eens te merken. In plaats daarvan keek hij haar nog steeds duidelijk verbluft aan.

‘Ik heb niets gehoord,’ zei hij verbijsterd, waarna hij er nieuwsgierig aan toevoegde: ‘En hoe weet jij dat het een zij was?’

‘Ik moet de televisie in de kamer hiernaast hebben gehoord!’ antwoordde Sasha, die ervoor koos zijn vraag te negeren. Ze realiseerde zich dat er maar één manier bestond om Paul van zijn onderzoeksmethode af te leiden en reikte naar zijn inmiddels enigszins slappe penis. ‘Zo, waar waren we gebleven?’ Ze besloot het mysterie in haar hoofd op te bergen en het er morgen weer uit te halen. Ze richtte haar aandacht weer op de pik die ze in haar hand hield. Maar om eerlijk te zijn was ze er niet meer zo op gebrand om hem te reanimeren. Maar ja, het was hun laatste nacht voordat ze de volgende dag het vliegtuig zou nemen, en wie weet hoelang het zou duren voordat ze opnieuw zo’n smakelijk hapje tegenkwam. Dus boog ze zich over zijn buik, likte met haar tong over de purperen eikel van zijn penis en nam vervolgens zijn hele geval in haar mond, waar ze hem beslist dikker en langer voelde worden. Terwijl ze eraan zoog, voelde Paul dat zijn pik begon te schokken, dus kon ze niet anders dan zich onwillig iets terugtrekken om niet te stikken. Terwijl Paul goedkeurend keek, ging Sasha op haar knieën zitten en likte vervolgens de hele lengte van zijn pik, liet haar tong over de inkeping onder zijn eikel glijden en slobberde vervolgens een druppel van zijn zoutige, romige vocht op dat zich op zijn eikel had verzameld.

Met een kreun reikte Paul opeens naar haar, trok haar naar zich toe, ging bovenop haar liggen en graaide naar het pakje condooms dat op het nachtkastje naast Sasha’s bed lag. Terwijl Paul op zijn handen steunde, rolde Sasha snel het condoom uit over zijn pik alvorens ze hem bij zich naar binnen leidde.

‘Het waren drie geweldige nachten met jou, Sasha,’ mompelde Paul terwijl hij energiek in haar begon te stoten en zijn handen zich onder haar schouders vastklampten. ‘Het was beslist het risico waard,’ voegde hij eraan toe, waarna hij speels aan haar oorleltje knabbelde.

Nou ja, Sasha was er niet zo zeker van of dit het waard was om haar baan voor te riskeren, want als iemand van ALM erachter was

gekomen dat ze het had gedaan met een van de marketingmensen van Rollit, dan was ze beslist in ongenade gevallen. Maar zijn pik zorgde ervoor dat ze zich op een bevredigende manier gevuld voelde terwijl hij dieper in haar stootte, en zij liet haar heupen naar voren wiegen om zoveel mogelijk van hem in haar te hebben. Toen de welkome spasmes door haar kruis begonnen te waaieren, drukte ze Paul stevig tegen zich aan, haar wang tegen de zijne geperst terwijl hij zich eveneens naar een orgasme toe werkte. Maar zelfs in de diepte van haar vaginale extase merkte Sasha bij zichzelf op dat ze naar de stilte luisterde die alleen onderbroken werd door zijn ademgeruis, zijn gesteun en het geritsel van het matras onder hen. Meer was er niet te horen. De vrouw – wie dat ook was geweest – was verdwenen.